

Откриха кораба на Шакълтън!

Новини | Наука | на 22.03.2022 08:39 | от Зорница Христова

Защо говорим за това?

Тези дни беше открит корабът на един от най-прочутите изследователи в историята. И то прочут с нещо необикновено.

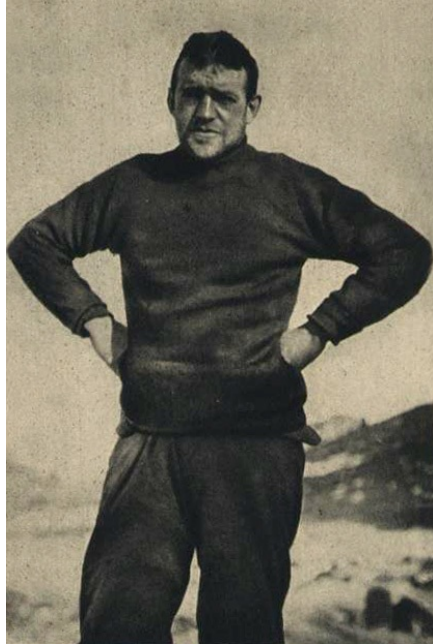

Представи си: смел изследовател се влечи със сетни сили през полярния лед. Повечето от хората му са загинали, кучетата също, но той е решен на всичко, за да достигне до Южния полюс. Или да направи нещо друго такова - пръв! Да остане в историята. Защото само тези, които успяват, остават в историята - нали така?
Не.

Днес историята помни един полярен изследовател, който НЕ Е УСПЯЛ да завърши експедицията си - да премине Антарктика от единия край до другия. И го помни с добро, като светъл пример. Защо?

На Ърнест Шакълтън му пукало за хората му. Повече, отколкото за постиженията. Още когато събирал екипажа си, той гледал не само кой може да бъде практически полезен. Търсел хора с характер. С дух. Хора, които не се отказват лесно, общителни, оптимисти. Смятал, че уменията могат да се научат, характерът - не.

Ето това е Ърнест Шакълтън.

Тръгнал с два кораба - Endurance, "Издръжливост", и Aurora, "Зора". На единия били изследователите, които трябвало да прекосят Антарктика. Другият трябвало да остави припаси на различни места от другата страна, за да не ги носят със себе си през цялото време.

Само че "Endurance" заседнал в леда. Буквално морето около него замръзнало и корабът не можел да помръдне. Шакълтън решил да чакат пролетта, когато ледът щял да се размрази. В Южното полукукло това значело септември. ([виж тук защо](#)). Така и направил - превърнал кораба в зимна база. Никаква връзка с външния свят! Нямали телефони, компютри, нищо - годината била 1915. Само 28 мъже, известно количество консерви, 3 спасителни лодки. И твърдото решение на капитана да върне хората си живи. А това значело - освен всичко друго - да не ги оставя да се отчаят, да се изпокарат (дори да се избият взаимно, както се случвало понякога в други експедиции). Да не спират да се борят. Затова всяка вечер ги събирал, карал един от екипажа да свири на банджо, което наричал "лекарство за ума". Играели на разни игри. Гледал да се държи уверено, с изпълнати рамене, да не внушава отчаяние.

Да, но... когато пролетта дошла, ледът наистина се пропукал. Пропукал се обаче по такъв начин, че вместо да освободи кораба, го повредил. Големите парчета лед направили пробойна. Екипажът трябвало да се премести върху дебелия лед. Корабът потъвал през очите им. Но Шакълтън не се предавал. Знаете ли какво направил в деня, в който "Endurance" окончателно потънал?

Поднесъл на хората си горещ чай и им казал: "Корабът и запасите ни заминаха. Значи трябва да се прибираме вкъщи."

Пътят назад бил много труден. Опитали се да достигнат до суша по леда, но това се оказало невъзможно. Накрая се наложило да се качат на спасителните лодки и да преминат бурните води до Слонския остров, откъдето се отправили на опасно пътуване с малък китоловен кораб до Южна Джорджия.

Шакълтън спасил хората си. До един.

Днес той е легенда. Хората се връщат към тази история, за да се учат какво значи да си истински лидер. А преди няколко дни корабът "Endurance" беше намерен! Подводните археолози го откриха - абсолютно запазен след повече от 100 години на морското дъно. Можеш да разгледаш кадрите от подводната камера тук.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/2073-otkriha-koraba-na-shakaltan](#)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

